

[Poul H. Møller]

det, at tilsynet også skal have adgang til firmaets administrationslokaler. Beføjelserne også i dette spørgsmål synes altså at være meget vidtgående, men kan i enkelte tilfælde være nødvendige.

Man skal næsten være sagkyndig for at kunne vurdere dette lovforslag ret, og vi må jo under udvalgsarbejdet hælde vores hoved til den ekspertise, der står til vor rådighed. Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi agter at deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg skal være så venlig at svare hr. Waldorff først – jeg forstår, at hr. Waldorff skal have varm mad i aften.

Jeg vil først sige, at det med at samle svaret for tilsynet hos én minister er en følge af de erfaringer, man har gjort sig i praksis indtil nu. Der er tale om et ganske specielt område, hvor den ekspertise som baggrund for at kunne vurdere sagerne, der findes i det offentlige, i virkeligheden er koncentreret i stor udstrækning i energistyrelsen. Der har man den særlige ekspertise og kan hente de baggrundstingdepunkter, der ligger andre steder, bl.a. på arbejdsmiljøområdet og skibsområdet og alle de andre områder, der går ind som, hvad man kunne kalde støtte-discipliner, i forhold til selve olieefterskningsaktiviteterne, hvor den egentlige ekspertise hos det offentlige kun ligger det sted. Det er i øvrigt grunden til, at det her helt selvfølgelig – det er et svar til hr. Ivar Hansen – er blevet flyttet med over, da man lavede den udstrukturering af energiministeriet, man lavede, for det er i energistyrelsen, man har den ekspertise, og den fulgte meget naturligt med over i energiministeriet.

Hr. Waldorff spørger, om ny viden om sikkerhedsrisici ved bestemte konstruktioner vil medføre ændrede krav. Det er lige bestemt det, der gør, at man skal følge tingene løbende for at være sikker på at være på højde med den standard, man ønsker. Dette er ikke noget, der vil kunne sammenlignes med en traditionel produktionsvirksomhed, som får lov til at bage småkager på den og den måde, og hvis der ikke sker noget, følger man det i øvrigt ikke, og om 20 år er det stadig væk det samme. Nu vil jeg ikke påstå, at småkagebagning er nogen ukompliceret disciplin, men nævner det alligevel til illustrati-

on af, hvad man er forberedt på af dynamik på dette område. Det er faktisk noget andet.

Jeg mener ikke her at kunne svare på spørgsmålet om, hvem der skal kunne stoppe arbejdet osv. Vi har koncentreret os om tilsynets beføjelser. Jeg kan ikke rigtig gå ind i en diskussion om, hvorvidt den ene eller den anden skulle have adgang til det.

Til hr. Thomas Have, der spørger om erstatning i forbindelse med forurening, særlig med henblik på skader, man kan forvolde over for fiskerne, vil jeg sige, at det, der står i § 20 om erstatning for forureningsskader, drejer sig om den begrænsning i erstatningsansvaret, der gælder, når flytbare havanlæg er under bugsering eller de sejler. Så er de at betragte som skibe rent privatretligt, søretligt, erstatningsmæssigt, og det er det, der dér er beskrevet. Når det drejer sig om havanlæggene i funktion som havanlæg, er erstatningsansvaret kædet sammen med den bevilling, der er baggrunden for deres aktiviteter, og der er ikke nogen begrænsning i erstatningsansvaret, heller ikke i forhold til, hvad de måtte lave af ulykker i relation til fiskere: de kan ødelægge deres garn osv.

Hele spørgsmålet, det vil jeg godt understrege her, om, at der er net og ryddeligt på havbunden – det var ikke en vittighed i øvrigt – i forhold til fiskerne, er med i det sigte, der ligger i en effektivisering af tilsynet. Såvel med hensyn til styringssystemet for, hvad der foregår efter det lovforslag, vi netop har drøftet, og det mere aktive tilsyn, der lægges op til i dette lovforslags sammenhæng, vil virkningen for fiskeriet være en øget betryggelse på vores eget sokkelområde.

Jeg skal føje til, at det ikke så meget er på vores sokkelområde, de store problemer har været indtil nu. Man kan faktisk sige, at de nuværende bevillingshavere, sammenlignet med, hvad der er foregået på andre landes sokler, har ført en pæn politik med hensyn til at rydde grundigt op efter sig. Men især på længere sigt kan der altså hobe sig så meget op, at man virkelig skaber vanskeligheder. Jeg har i øvrigt aftalt med fiskeriministeren, at specielt denne del af tilsynet vil blive udøvet aktivt og også sådan, at fiskerimynderhederne er velorienterede om udviklingen.

Flere har været inde på henvendelsen fra Danmarks Rederiforening, og det forstår jeg godt. Den har jo en lidt utraditionel karakter, bl.a. fordi Rederiforeningen har fundet